

at neppe Noget med Sikkerhed vilde kunne sige, hvor stor en Del af dem der gik til England, men deri tror jeg, at det ærede Medlem har Ret. Uden at jeg tør oplaste mig til en Autoritet ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, tror jeg dog at kunne sige, at Enhver, der færdes derovre i det daglige Liv, vil have haft Leilighed til at overbevise sig om, at det Land, som her er Markedet for disse Kreaturer, er England. Man maa i det Hele bemærke, at vi kunne gaa til Hufum eller til Aarhus eller til Kjøbenhavn, saa vilde vi finde det, at Befolkningen i det nordvestlige Sylland maa ty dertil med deres Produkter for at faae dem til England, fordi de mangle henfigtmæssige Kommunikationsmidler. Jeg veed med Bestemthed — det er ikke af egen Erfaring, jeg taler, men jeg har hørt det af Mange — at Kreaturerne fra Thy gaa til Aarhus, Hufum eller Kjøbenhavn for, ad disse lange Omveje, at gaa til England, altsaa en flere Gange saa lang Vej som den naturlige. Der er derfor ingen som helst Tvivl om, at i det Dieblif, der opstaar Havneanlæg ved Bestkysten af Sylland, vil den hele Trafik gaa denne Vej, idet Priserne hverken paa Kjøbenhavns Marked eller paa Hamborgs Marked i Reglen aldrig vilde kunne maale sig med Priserne i England. Det er saa meget mere naturligt, at de maa søge denne Vej, som Benyttelsen af de nævnte lange Omveje jo er forbundet med store Bekostninger, ligesom ogsaa Kreaturerne tabe i Værdi ved at benytte dem. Der kan vist derfor ikke være nogen Tvivl om, at saa at sige den hele Handel med Fedevæg fra det nordlige og nordvestlige Sylland vil, naar Vestbanen bliver færdig, benytte denne som Kommunikationsmiddel for de Raaprodukter, der egne sig til Udsæls, netop som jeg før sagde, fordi der paa Bestkysten ikke findes Havne eller noget andet Kommunikationsmiddel. Hvorvel jeg tidligere har været en Modstander af Esbjerg Havn og den raske Udvikling af Jernbaner, mener jeg altsaa, at man nu, da man engang er begyndt paa disse Anlæg, ikke maa sthy yderligere Offre for at komme til Ende dermed. — Der er under denne

første Behandling veist Diskussion om mange andre Spørgsmaal, som jeg ganske vist kunde ønske ikke være reiste, men da de nu ere komne frem, føler jeg mig opfordret til at udtale mig derom. Det ærede Medlem fra Bogo (Berg) fremførte en Mængde Bemærkninger, Henvendelser og Spørgsmaal til den høitærede Regjering, og de Anskuelser, han udtalte, kan jeg til en vis Grad tiltræde. Jeg tror, at der er mange Medlemmer i Salen, som ere enige med ham i en stor Del af, hvad han har udtalt, men naar disse Spørgsmaal træde frem i bestemte Forslag til Reformen, kan jeg og mange Andre med mig desuagtet ikke gaa med ham. Dersom han tilligter saadanne Reformen, vil jeg foreløbig ikke gaa med ham, fordi jeg har fundet, at de Brøst og Mangler, han har paapeget, alle vegne flæbe ved de menneskelige Institutioner, saavel ved de hævøerende som ved dem, der udgaa fra de mest folkeligt Autoriteter, der existere, hvadenten vi se hen til Nordamerika eller til Frankrig, eller hvor som helst Folkemagten uhindret kan gjøre nogen overordentlig Myndighed gjældende. Naar der, altsaa ikke gives nogen mere betryggende Garant for det Nye, man vil skabe, end for det Gamle med dets Brøst og Mangler, er det altfor dristigt at ville omstyrte det Bestaaende. Forsaa vidt jeg har haft Leilighed til at følge Historien og søgt at berigtige mine Anskuelser gennem disse Riber, har jeg ikke set, at der har været opnaaet nogen sand Fremgang hverken for Soldatene eller for Forholdene derved, at man altfor rasst og hurtigt omstødte gennem Aarhundreder udviklede Institutioner, naar man ikke Skridt for Skridt har forsøgt at knytte det Nye til det Gamle. — Medens jeg altsaa derfor har en vis Alhst til at gaa ind paa de stærke Angreb paa det Bestaaende — og jeg har ved denne min Udtalelse allerede til en vis Grad stillet mig som Forsvarer ligeoverfor disse for stærke Angreb — tør det maasse være mig tilladt i al Beskedenhed at rette en Opfordring saavel til den høitærede Regjering som til de Mænd, der ere de naturlige Forsvarere og Talsmænd for disse Institutioner. Jeg frastjender mig herved forud enhver Competence som sagkyndig Autoritet i